

[Alfred Jensen.]

fordi det viser, hvor længe der egentlig har været trang til at få en revision af tjenestemandsløvgivningen gennemført.

Jeg kan som andre deltage i anerkendelsen af det store arbejde, der er gjort af kommissionen. Jeg kan også adressere takken til dem, der har ledet arbejdet, fordi det hovedsagelig er ledelsen, der har ansvaret for, at arbejdet er blevet ført igennem.

Der foreligger her 5 betænkninger, som vi har haft 8 dage til at læse igennem, og det er klart, at når det drejer sig om stof af denne art, er det ikke muligt at gå i dybden og give det den behandling, som det fortjener. Det er ikke muligt for en gruppe som den, jeg tilhører, og det er heller ikke muligt for de medlemmer her i tinget, der først har fået betænkningerne i fredags, altså samtidig med at finansministeren fremsatte lovforslagene. Det er endvidere klart, at de bemærkninger, som jeg vil gøre, kan være behæftet med fejl, fordi jeg ikke har haft samme mulighed for at gå stoffet så grundigt igennem som dem, der har deltaget i kommissionsarbejdet, og ej heller har kunnet få klaret de tvivlsspørgsmål, jeg måtte have vedrørende enkelte punkter, ved at spørge hos dem, der er bedre inde i stoffet. Det beder jeg om at man tager i betragtning med hensyn til de bemærkninger, jeg fremsætter nu.

Men dernæst vil jeg gerne henlede opmærksomheden på de vanskeligheder, som tjenestemændenes repræsentanter må have haft, for de har end ikke haft 8 dage til at sætte sig ind i det materiale, der foreligger. Jeg vil tro, at man fra regeringens side sætter pris på, at tjenestemændene gennem deres repræsentanter tilslutter sig de forslag, der her er til behandling. Jeg har også bemærket, at der er ordførere, der har fremhævet, at tjenestemandsgesandtsorganisationernes repræsentanter har tilsluttet sig resultatet, men når man lægger vægt på, at tjenestemændene står bag forslagene, må man også give tjenestemændene og deres repræsentanter mulighed for at sætte sig ind i materialet, og det har de ikke haft. Jeg er bekendt med, at der er tjenestemandsgesandtsrepræsentanter, der er gået til møde i centralorganisationen uden at kende stort mere til forslaget, end hvad enhver borger kunne læse sig til i aviserne, og det er klart, at en

sådan behandling af så vigtige forhold ikke kan være tilfredsstillende.

Jeg håber, at man en anden gang giver både tjenestemændene og folketingets medlemmer samt offentligheden bedre tid til at sætte sig ind i problemerne og overveje deres stilling. Det er ikke tilfredsstillende for tjenestemændene, at de behandles, som de bliver nu, og som de tidligere er blevet behandlet. Tjenestemændene må have krav på at få forholdene til debat i deres organisationer og have mulighed for gennem udtalelser eller afstemning at tilkendegive, hvorledes de ser på de forslag, der er til behandling. Det er ikke rimeligt at opretholde den tilstand, vi kender, at tjenestemændene gennem deres repræsentanter så at sige kun er rådgivende. Jeg mener ikke hermed, at man ikke tager hensyn til de synspunkter, tjenestemandsgesandtsorganisationerne fremfører, men jeg vil dog tro, at tjenestemandsgesandtsorganisationernes udtalelser ville have større vægt, hvis man vidste, at de var resultat af forhandlinger og overvejelser og var godkendt blandt tjenestemændene. Derfor må vi holde på, at tjenestemændene får en anden placering med hensyn til afgørelsen af spørgsmålet om løn og arbejdsvilkår, end de har, og de må have mulighed for ved afstemninger at give udtryk for deres ønsker. I 1946 foreslog vi, at de daværende forslag til lønningsordninger først skulle træde i kraft, efter at tjenestemændene havde godkendt dem. Det er rimeligt at tage tjenestemændene med på råd og lade dem være medbestemmende om, hvorvidt det, der her er opnået, er det rigtige, om det er tilfredsstillende, og om det skal føres ud i livet.

Man har også taget for ringe hensyn til tjenestemandsgesandtsorganisationernes ønske om at komme med i forhandlinger på andre områder end hidtil og på andre områder end dem, der kommer med i lovene, når de nu bliver færdig her fra folketinget. Efter min opfattelse burde man have imødekommet tjenestemandsgesandtsorganisationernes ønske om at få lov til at drøfte normeringslovsforslaget, og det er utilfredsstillende, at tjenestemandsgesandtsorganisationerne ikke har mulighed for at forhandle om arbejdsledelsen. Det kan dog ikke være meningen på et tidspunkt, hvor man arbejder for, at arbejdere og funktionærer skal have ret til ikke alene